

[Udenrigsministeren]

de situation mest korrekt sker ved en traktatændring herom. En sådan traktatændring skal som bekendt godkendes af de øvrige medlemslande.

Som det er anført i svaret på spørgsmål nr. 805, forudser regeringen ikke, at en traktatændring vil blive mødt med indvendinger fra andre EF-lande. Regeringen finder derfor ikke anledning til at overveje, hvilke andre fremgangsmåder for Grønlands eventuelle udtræden der kan tænkes i hypotetiske situationer.

Ib Christensen (DR):

Kan jeg forstå ministerens overmåde diplomatiske svar på den måde, at rent faktisk kan Grønland i givet fald udtræde af EF, uden at det sker i forbindelse med en traktat, som godkendes af de andre lande? Ministeren sagde, at det mest korrekt i den foreliggende situation skete på den måde, men det, jeg altså spørger om, er det rent faktiske, om det er sådan, at i givet fald, altså hvis man ikke vælger at gå traktatvejen, kan Grønland udtræde af EF. Jeg ved ikke, om ministeren vil uddybe sit svar, men det var sådan set det, spørgsmålet gik på.

At der ikke – formentlig – vil være politiske hindringer for Grønlands udtræden af EF fra de andre EF-landes side, er én side af sagen, men det er temmelig vigtigt rent principielt, at man anerkender, at Grønland har retten til i givet fald at udtræde af EF også uden en eventuel traktat herom.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Nu har vi jo ikke fortilfælde for en sådan operation. Der har været tilfældet for Frankrigs vedkommende med Algeriet, men det er alligevel ikke en parallel til den situation, som vi eventuelt kommer til at stå i, for den afhænger jo fuldstændig af den folkeafstemning, der nu er lagt op til i Grønland.

Når jeg siger, at det er den mest korrekte fremgangsmåde, er det, fordi der er tale om en egentlig ændring af traktaten, og dér er princippet jo, at alle skal være enige om det.

Og når hr. Ib Christensen siger, at jeg udtaler mig diplomatisk, tror jeg, hr. Ib Christensen har ret, for jeg ser ikke nogen grund til at gå ind i en længere diskussion om noget, der er teoretisk. Det, jeg har i baghovedet, når jeg taler om i givet fald at benytte

den mest korrekte fremgangsmåde, er dette, at om den grønlandske vælgerbefolkning måtte beslutte sig til at forlade EF, så må det gælde for os om at skabe så gode betingelser for Grønlands tilknytning til EF som muligt. Og det gør vi ved at benytte en fremgangsmåde, der af alle accepteres som korrekt.

Og så vil jeg føje til: det er stadig væk hypotetiske spørgsmål. Første fase må jo blive Grønlands vælgerbefolknings egen afgørelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Waldorff: spm. nr. 656 og 838–843

Voigt: spm. nr. 773, 774, 782, 783 og 857

Kurt Hansen: spm. nr. 780

Ib Christensen: spm. nr. 788

Alfred Hansen: spm. nr. 790–792

Nymann: spm. nr. 803, 826, 827 og 848

Svend Erik Hovmand: spm. nr. 806

Maisted: spm. nr. 811 og 854

Glistrup: spm. nr. 818

Anne Grete Holmsgård: spm. nr. 823

Steffensen: spm. nr. 828

Birthe Nielsen: spm. nr. 830 og 831

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 833

Preben Lange: spm. nr. 834

Wilhelm: spm. nr. 844

Ole Bernt Henriksen: spm. nr. 846

Inge Krogh: spm. nr. 847

Gammelgaard: spm. nr. 858

Spm. nr. 656

Til *boligministeren* (20/2 81) af:

Waldorff (VS):

»Hvad vil beskæftigelsesvirkningen, energibesparelsen og valutabesparelsen være ved en gennemførelse af ministerens tanker om efterisolering af den bestående boligmasse?«

Begrundelse

I tilfælde af, at disse tanker endnu ikke er så konkrete, at de kan danne grundlag for de